

1. Горе тобі, що пустошиш, хоч сам не спустошений, тобі, що грабуєш, хоч тебе й не грабовано! Коли ти спустошити скінчиш, спустошений будеш, коли грабувати скінчиш, тебе пограбують...
2. Господи, змилуйсь над нами, на Тебе надіємось ми! Будь їхнім раменом щоранку та в час утиску нашим спасінням!
3. Від сильного голосу Твого народи втікатимуть, від Твого вивищення розпорозяться люди.
4. І ваша здобич збереться, як збирають тих коників, як літає ота сарана, так кидатись будуть на неї.
5. Величний Господь, бо на височині пробуває; Він наповнив Сіон правосуддям та правдою.
6. І буде безпека за часу твого, щедрота спасіння, мудрости та пізнання. Страх Господній буде він скарбом його.
7. Тож по вулицях їхні хоробрі кричать, гірко плачуть провісники миру.
8. Биті дороги порожніми стали, нема мандрівця на дорозі! Він зламав заповіта, зневажив міста, злегковажив людину...
9. Сумує та слабне земля, засоромився й в'яне Ливан, став Сарон немов пуща, Башан та Кармел своє листя зронили...

10. Нині воскресну, говорить Господь, нині прославлюсь, нині буду вознесений!
11. Заваготієте сіном, стерню ви породите; дух ваш огонь, який вас пожере...
12. І стануть народи за місце паління вапна, за тернину потяту, і будуть огнем вони спалені...
13. Почуйте, далекі, що Я був зробив, і пізнайте, близькі, Мою силу!
14. Затривожились грішні в Сіоні, і трепет безбожних обняв... Хто з нас мешкатиме при жерущім огні? Хто з нас мешкати буде при вічному огнищіу?
15. Хто ходить у правді й говорить правдиве, хто брідиться зиском насилля, хто долоні свої випорожнює, щоб хабара не тримати, хто ухо своє затикає, щоб не чути про кровопролиття, і зажмурює очі свої, щоб не бачити зла,
16. той перебуватиме на високостях, скельні твердині його недоступна оселя, його хліб буде даний йому, вода йому завжди запевнена!
17. Твої очі побачать Царя в Його пишній красі, будуть бачити землю далеку.
18. Твоє серце роздумувати буде про страх: Де Той, Хто рахує? Де Той, Хто все важить? Де Той, Хто обчислює башти?
19. Уже не побачиш народу зухвалого, народу глибокомовного, якого не можна було б розібрати, незрозумілоязикого, якого не можна було б зрозуміти.

20. Подивись на Сіон, на місто наших святкових зібрань, очі твої вглядять Єрусалим, мешкання спокійне, скинію ту незрушиму, кілля її не порушаться ввік, а всі шнури її не порвуться.

21. Бо величний Господь для нас тільки отам, місце потоків й просторих річок, не ходить по ньому весловий байдак, і міцний корабель не перейде його.

22. Бо Господь наш суддя, Господь законодавець для нас, Господь то наш цар, і Він нас спасе!

23. Опустилися шнури твої, не зміцняють підвалини щогли своєї, вітрил не натягують. Тоді будуть ділити нагробовану здобич, і навіть криві грабуватимуть.

24. І не скаже мешканець Я хворий! І прощені будуть провини народу, що в ньому живе.